Dimarts 1 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 1,21-28): I entren a Cafarnaüm. I de seguida, [Jesús] entrant el dissabte a la sinagoga, hi ensenyava. I es meravellaven de la seva doctrina, perquè ensenyava com qui té potestat i no com els escribes. I justament hi havia en la sinagoga d'ells un home amb un esperit immund, i cridà dient: «Deixa; què hi ha entre tu i nosaltres, Jesús Natzarè? ¿Has vingut a perdre'ns? Sé qui ets tu: el Sant de Déu». I el comminà Jesús, dient: «Calla i surt d'ell!». I l'esperit immund, malmenant-lo i fent un gran crit, sortí d'ell. I tots quedaren estupefactes, de manera que es preguntaven entre ells, dient: «Què és això? Una manera nova d'ensenyar amb potestat. Impera els esperits immunds, i l'obeeixen». I la seva fama corregué ràpidament per tot arreu en tota la regió de la Galilea.

© Albada Editorial / evangeli.net

«I es meravellaven de la seva doctrina, perquè ensenyava com qui té potestat i no com els escribes»

Mn. Antoni ORIOL i Tataret
(Vic, Barcelona, Espanya)

Avui, primer dimarts del temps de durant l'any, sant Marc ens presenta Jesús ensenyant a la sinagoga i, tot seguit, comenta: «I es meravellaven de la seva doctrina, perquè ensenyava com qui té potestat i no com els escribes» (Mc 1,21). Aquesta observació inicial és impressionant. En efecte, la raó de l'admiració dels oients, d'una banda, no és la doctrina, sinó el mestre; no allò que s'explica, sinó Aquell qui ho explica; i, de l'altra, no ja el predicador vist globalment, sinó remarcat específicament: Jesús ensenyava «com qui té potestat», és a dir, amb poder legítim i irrecusable. Aquesta particularitat esdevé ulteriorment reblada amb una nítida contraposició: «No ho feia com els escribes».

En un segon moment, però, l'escena del guariment de l'home posseït per un esperit maligne incorpora a la motivació admirativa personal la dada doctrinal: «Què és això? Una manera nova d'ensenyar amb potestat» (Mc 1,27). Nogensmenys, notem, semblantment, que el qualificatiu no és tant de contingut com de singularitat: la doctrina és «nova». Heus ací una altra raó de contrast: Jesús comunica quelcom inaudit (mai com aquí aquest qualificatiu té sentit).

Afegim una tercera remarca. L'autoritat prové, a més, del fet que Jesús «Impera els esperits immunds, i l'obeeixen». Ens trobem davant una contraposició tan intensa com les dues anteriors. A l'autoritat del

mestre i a la novetat de la doctrina cal sumar la força contra els esperits del mal.

Germans! Per la fe sabem que aquesta litúrgia de la paraula ens fa contemporanis del que acabem d'escoltar i estem comentant. Preguntem-nos amb humil agraïment: Tinc consciència que cap home no ha parlat mai com Jesús, la Paraula de Déu Pare? Em sento ric d'un missatge que tampoc no té parió? M'adono de la força alliberadora que Jesús i la seva ensenyança tenen en la vida humana i, més concretament, en la meva vida? Moguts per l'Esperit Sant, diguem al nostre Redemptor: Jesús-vida, Jesús doctrina, Jesús victòria, feu que, com es complaïa a dir el gran Ramon Llull, visquem en contínua "meravella" de Vós!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «L'amor de Déu no és una cosa que és pugui aprendre's amb unes normes i preceptes, no és una cosa que pugui ensenyar-se, sinó que des que comença a existir aquest ésser viu que anomenem home és dipositada en ell una força espiritual, a manera de llavor, que enclou en si mateixa la tendència a l'amor» (Sant Basili el Gran)

- «La novetat de Jesús és que porta en Ell mateix la Paraula de Déu, l'amor de Déu per cadascú de nosaltres. Jesús cerca el cor de les persones. I busca acostar a Déu a les persones i les persones a Déu» (Francesc)

- «Les seves obres i les seves paraules el van donar a conèixer com el 'sant de Déu' (Mc 1,24)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 438)